

Boris Štastný

Vezmeme si Senát zpátky

TEXT EVA ŠMÍDOVÁ, FOTO ARCHIV

Boris Štastný je český lékař, manažer a politik s bohatými zkušenostmi ve zdravotnictví a sociálních službách.

Vystudoval 1. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a management ve zdravotnictví na Central European Management Institute. Jako lékař a manažer vedl řadu zdravotnických zařízení, založil i největší síť ústavů pro seniory a nemocné Alzheimerovou chorobou v České republice, která nyní pečuje o více než 3500 klientů.

Co ve své dosavadní kariéře pokládáte za nejvýznamnější věc?

Určitě to, že se nám od prvního lůžka podařilo založit a vybudovat největší síť ústavů pečujících o seniory a nemocné s Alzheimerovou chorobou v České republice. Dnes je již součástí významné nadnárodní investiční skupiny, stále se rozvíjí, aktuálně čítá 34 zařízení a o klienty na téměř 3500 lůžkách pečuje už více než 2000 zaměstnanců. S tím, jak postupně jako společnost stárneme, což se týká celého vyspělého světa, mi tento projekt dává stále větší a větší smysl.

Jestli se ale ptáte na politiku, tak třeba v minulosti jsme s kolegy ve sněmovně prosadili některé klíčové zákony zdravotnické reformy. Takové, které významně upravují práva pacientů, ale i takové, které přinesly zásadní obrat ve financování zdravotní péče do podoby, jakou známe dnes. Včetně definice nároku pacienta, tedy rozsahu, který každému z nás garantuje plně hrazenou péči z veřejného zdravotního pojištění. Z těch hodně známých věcí, které se dotýkají každého, se například podařilo uzákonit povinný eRecept... Ale to už se asi chválím takhle na úvod až příliš (smích)...

Vůbec ne, jen pokračujte...

Dobře. Víte, já práci pro seniory opravdu pokládám za nesmírně užitečnou. A není to jen otázka sociální péče. My se kupříkladu systematicky věnujeme péči praktických lékařů v zařízeních sociálních služeb a u seniorů doma. Aby o ně bylo po zdravotní stránce perfektně postaráno. Když, jako lékař, máte nastavený systém práce, využíváte moderní technologie, telemedicínu, máte pak na tuto skupinu pacientů čas a dokážete propojit úsilí pečovatелů, zdravotních sester, ergoterapeutů, fyzioterapeutů a dalších profesí do zcela nového rozměru péče. A pro mé mladé kolegy a kolegyně, které se snažíme v oboru vychovávat, je to nenahraditelná zkušenost při diagnostice a léčbě nejběžnějších onemocnění, se kterými se pak budou potkávat po celou dobu své praxe.

Jaké návyky byste doporučil čtenářům, aby si udrželi zdraví a vitalitu do vysokého věku?

My stále hledáme na tuto otázku nějaké nové zázračné odpovědi, ale přitom všichni tušíme, že ten recept je stále stejný a že se nemění. Pominu-li genetické predispozice, vše je spojené s určitou vnitřní disciplínou a úsilím. A do toho se nám moc nechce. Zejména v naší moderní a bohaté, a tak trochu z pohodlné společnosti, která je k civilizacím neduhům náchylná, to není vždy snadné. Recept je ale neměnný, jde o pravidelný pohyb, zdravou stravu, nekouření, kvalitní spánek, duševní pohodu...

Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl opět vstoupit do politiky a kandidovat do Senátu? Vybuďoval jste a v řadě případů i prodal řadu úspěšných firem, jiný by už jen cestoval nebo ležel na pláži...

To já bych se z nicnedělání zbláznil. V politice jsem nebyl posledních deset let. V byznysu se mi podařilo dosáhnout pozitivních a hmatatelných věcí, to ale ostře kontrastuje s opravdu neradostným stavem naší země, v jakém se v posledních letech nachází. Nedokážu se smířit s nekompetentností stávající vlády, kdy inflace znehodnotila naše úspory, neuvěřitelně zdrazila energie, potraviny i další základní životní potřeby včetně léků. Lhali občanům, že nebudou zvyšovat daně. Daně zvyšují, a přesto každoročně dál a dál zemi masivně zadlužují...

Je to jen nekompetencí?

Je to ideovou nesourodostí vzájemně nekompatibilních pěti stran ve vládě, od his-

toricky pravicové ODS, po levicové Piráty v kombinaci s nekompetencí, neodpovídajícím vzděláním a manažerskou neschopností řady lidí, co se pokouší tento stát řídit. Já nevím, jestli třeba ministr financí by neměl být ekonom a ne elektrotechnik, ministr vnitra policista nebo právník a ne učitel, ministr zemědělství absolvent zemědělské univerzity, ne teologie a filozofie. Nebo jestli člověk, který se prokazuje kvalifikací recepčního, event managera a fotografa může být zcela vážně náměstkem ministra zdravotnictví. To pak jen tohle ukazuje, v jakém marasmu se pohybujeme. Kdy mocenské šachy převládají nad ideologií a politikaření nad odborností.

Motivace k opětovnému vstupu do politiky tak u mne byla, bohužel, negativní. Už jsem se zkrátka dál nedokázal jen nečinně dívat na to, jakým způsobem je naše země spravována a nezúčastněně a trochu

„Pokud se snažíte vytvořit dokonalý produkt, pak je zásadní pozornost věnovaná detailům.“

Elon Musk, Fortune

alibisticky na to nadávat v neděli u piva s přáteli. A protože vládní většina má dnes ve svých rukou veškerou moc, obě komory parlamentu i sobě nakloněného prezidenta, došel jsem k závěru, že je na čase se pokusit alespoň některé mocenské pozice demokraticky vyvážit. První volby, které k tomu dávají příležitost, jsou právě ty senátní, v nichž na Praze 12 kandiduji.

Jak vás zkušenost podnikatele a top manažera formovala v pohledu na politiku a vedení?

Politika a podnikání jsou dvě odlišné disciplíny. V politice se často dozvíte z útrob zkorumpované státní byrokracie, proč to či ono nejde, proč to nebude fungovat atd. Motivací státního aparátu je udržet stávající stav garantující úředníkovi jeho agendu a s ním spojený rozpočet. Chybí konkurence. V podnikání naopak hledáte

cesty, jak věc okamžitě efektivně vyřešit, hledáte cesty, proč to musí jít. Potřebujete být o krok napřed před konkurencí, nabízet kvalitnější služby či produkty. Nemůžete jen zůstat stát na místě a tam se zakopat, jak by to nejraději udělal typický byrokrat. Samozřejmě čest výjimkám. V tom je ta zkušenost z obou prostředí poněkud odlišná. A je velké umění tyto dvě disciplíny funkčně poskládat.

O to se pokoušel naposledy Andrej Babiš. Často jsme však slyšeli kritiku, že Andrej Babiš se v politice chová jako mikromanažer...

Tak možná pan Babiš k řešení některých problémů přistupuje jako mikromanažer, ale proč ne, navíc dlouhodobě udržuje svou stranu na třicetiprocentních preferencích a sám v prezidentské volbě získal 2,4 milionů hlasů. To není málo. Já osobně mikromanagement v určitých věcech neberu jako negativum. Jsem toho názoru, že věcem a procesům, které řídíte, musíte do detailu rozumět. Třeba Tomáš Baťa chodil do výroby kontrolovat materiály a postupy, Steve Jobs osobně hlídal vývoj a design iMacu a iPhone a každý snad vidí, jak vede firmu Elon Musk. Ten nedávno pro Fortune řekl, cituji: „Pokud se snažíte vytvořit dokonalý produkt, pak je zásadní pozornost věnovaná detailům.“. Navíc je známé, že nejlepší nejmeně managementu. Takže jde o to do politiky a státního aparátu dostat kvalitní lidi. Kdyby bylo na mně, nechal bych nadnárodní poradenské firmy vytvořit tabulkové pozice nejlepe placených lidí středního a top managementu u úspěšných českých firem, ty platy třeba o 10 % zvýšil a nastavil je vedoucím státním úředníkům na ministerstvech. Najednou by se začali hlásit ti nejlepší z nejlepších. A bez vidiny nějaké korupce.

Kdo je vaší největší inspirací, ať už v osobním životě nebo politice? A co jste se od něj/ní naučil?

Tak v životě určitě můj otec, také lékař, plicní specialista. Mám radost, že ve svých 92 letech žije kvalitní život, stále ještě cestuje a dokonce jednou týdně chodí do práce. Neměl jednoduchý život, za druhé světové války ukrývání se před nacisty, pak komunistickou persekuci jeho rodičů v padesátých letech, která se později dotkla i jeho. Přesto dokázal po odborné stránce dosáhnout maxima.

V politice jsem měl to štěstí, že jsem mohl na Hradě pracovat po boku bývalé-

ho prezidenta Václava Klause a že mám dnes možnost si vyslechnout rady i prezidenta Miloše Zemana, o kterého jako lékař pečuji. Oba pánové jsou velmi odlišní. Jak lidsky, tak i politicky. V politice ale dosáhli v této zemi maxima. Můžeme s nimi samozřejmě v řadě věcí nesouhlasit, ale nevyslechnout si rady a názory těch-

s rodinou. U piva s přáteli. Máme skvělého psa. Mám rád sport, hlavně takový, kde je nějaký míč nebo míček, strašně mne nebaví jen tak pro nic za nic běžet bez toho míče. Kdysi jsem docela intenzivně rybařil, pak jsem toho nechal, protože na to nebyl prostor. V poslední době zase přemýšlím, že bych si rybářský listek

Čili jak a kde bydlíte, v přírodě?

V Praze bydlíme s manželkou v bytě. Já přes týden jsem v práci, jak se říká „od nevidím, do nevidím“ a na barák musíte mít čas. Už od dětství jsme ale s rodiči žili systémem víkendového chalupaření, to znamená prakticky všechny víkendy a celé prázdniny venku z Prahy. Bylo to v jižních

Green Deal vůbec není o ochraně přírody, je to jen ideologie, jejíž opatření podvážou náš vlastní ekonomický růst natolik, že ztratíme schopnost dělat to, co jsme dělali od nepaměti, ztratíme schopnost se na věčně měnící se klima adaptovat.

to mužů bych považoval jen za opovážlivost a pyšnost. Klaus, Zeman a Havel to je zkrátka trojice, jejíž úrovně dnešní politická garnitura ani zdaleka nedosahuje.

Co Vaše rodina? Jaký význam má pro vás v dnešním hektickém světě politiky a byznysu? Jak udržujete rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem?

Mám dva čerstvě dospělé syny. Starší studoval několik let v USA, ale před rokem se přesunul na univerzitu do Londýna, z čehož mám radost, protože se nevidíme jen o prázdninách, jako dřív. Věnuje se studiu mezinárodního obchodu a zdravotnického managementu. Mladší studuje práva na Univerzitě Karlově v Praze. Tím mi udělal velkou radost, protože já, kdybych nebyl doktor, byl bych advokát. Kluci už od dětství hráli tenisové turnaje po celém světě, a tak jsou extrémně samostatní.

S tou rovnováhou je to trochu složitější. Mívám období, kdy dělám v kuse i dvanáct hodin denně, a to i o víkendech. To vyžaduje značnou míru tolerance doma. Potřebuji mít zázemí, kde mne žena nehoní ve čtyři z práce domů a nediktuje mi, co mám a nemám dělat. Mám štěstí, že taková má manželka není, právě naopak. Manželka navíc profesně působí v oblasti politického marketingu, a tak mi v této věci umí i poradit. Na druhou stranu umím rozdělit práci a úkoly mezi podřízené a odjet na týden dva pryč a neřešit telefony. Takže jsem schopen si volný čas s blízkými užít a více si ho vážit.

Jakým způsobem si nejraději odpočnete po náročném pracovním dni? Máte nějaké oblíbené místo nebo aktivitu?

Asi jako všichni. V tomto ohledu jsem docela typický Čech. Záleží na rozpoložení a situaci. V létě na terase se sklínčkou vína, nebo na chalupě při grilování

obnovil. Ale zkomplikoval jsem si to tou politikou, tak uvidíme...

Jezdíte jako Motorista na kole?

Kol mám několik a na různých místech, ale přiznám se, že je nepoužívám ani jako dopravní prostředek, ani jako nástroj extrémního sportování. Prostě se jedu občas jen tak projet a nečekám od státu žádný cyklo pruh či speciální benefity. Stačí mi, když na silnici do mne nevrází auto, to ale v autě anebo na motorce očekávám stejně.

Na motorce?

Pionýra jsem měl už v patnácti a mašin od té doby spoustu, naposledy Harley-Davidson Softail Deuce. Ten jsem ale prodal a teď pokukuji po něčem lehčím, spíše na kratší cesty. Určitě to ale zase bude Harley.

Zdá se, že máte blízko k přírodě, přitom jste známý svou kritikou Green Dealu...

Díky za tuto otázku. Jsem rád, že byla položena takto do protikladu. Pozitivní vztah k přírodě je s kritikou Green Dealu totiž perfektně slučitelný. Green Deal vůbec není o ochraně přírody, je to jen ideologie, jejíž opatření podvážou náš vlastní ekonomický růst natolik, že ztratíme schopnost dělat to, co jsme dělali od nepaměti, ztratíme schopnost se na věčně měnící se klima adaptovat. Mezitím dynamicky rostoucí země v Asii námi ušetřené emise nejen že dorovnají, ale dokonce převyšují. Čili ta draze vykoupená snaha Evropy mít nulové emise vzhledem k jejich globální povaze přijde kompletně vniveč. Nedává to vůbec smysl.

Můj vztah k ochraně životního prostředí, a to už od dětství, je naopak zcela pozitivní. Rozumná ochrana přírody pro člověka smysl má a já jsem pro ni všemi deseti.

Čechách, v malebné krajině kousek od Kardašovy Řečice. A to mi zůstalo. Později jsem si pořídil fakticky repliku té chalupy blíž Praze, kousek od Říčan, a i tam se snažím z města utéct, kdy to jen jde. Už jen kvůli naší labradorce Růžence, i ten pes se potřebuje z městského bytu proběhnout a mít nějakou změnu.

Ale to asi není ta vaše známá usedlost, kde mají svatby různé celebrity?

Ne, to asi myslíte Šťastnou Samotu... To je čistě komerční projekt. V průběhu covidu jsme s manželkou pořídili takovou malou zemědělskou usedlost z konce 18. století, kterou pronajímáme a jsou tam často různé rodinné oslavy nebo menší svatby. Ten název jsme zvolili symbolicky, protože se skutečně nachází na konci cesty uprostřed polí v idylické krajině na mezi středních a jižních Čech. Nádherný kus přírody naší země. Často o tom místu říkám, že i samota může léčit. Hodně jsem si s tím projektem osobně pohrál, při zachování původních a v řadě ohledu přírodních, stavebních prvků, jako je kámen, je z toho technologicky špičkový komplex. Tepelná čerpadla, velká fotovoltaika s akumulací, systém inteligentního řízení budov, umělá inteligence, biologická čistírna vody, retence vody na pozemku a tak.

Takže dotace?

Kdepak. Není v tom jediná koruna z veřejných peněz. Prostě jsem to tak chtěl mít, protože technologiím fandím a přírodu miluji z podstaty. A z komerčního hlediska věřím, že se to všechno časem i bez dotací vrátí na úsporách a vyšším příjmům za komfort.

To svědčí o Vašem pozitivním vztahu k moderním technologiím? Používáte ve svém každodenním životě nějaké aplikace nebo gadgety, bez kterých si svůj den nedokážete představit?

Cestujete rád? Jaká místa ve světě vás nejvíce oslovila a proč?

Asi překvapím, ale přiznám se, že cestování ve smyslu poznávání nových krajín není mým koníčkem a vlastně nemám moc rád nová místa. Takže na cestách spím většinou ve stejných hotelích, ideálně ve stejném pokoji (smích). V zahraničí jsem dost často pracovně, zejména na Blízkém východě a po Evropě. Dovolenu ale trávím nejraději v Chorvatsku. Řadu let tam máme dům v jednom romantickém přístavním městečku nedaleko Splitu. Letadlem je to chvílička a létá to každý den. Také mám moc rád okolní ostrovy, kam můžu dojet lodí. Šoltu se skvělou restaurací, malinký Vis, kde se natáčela Mamma Mia nebo o něco známější Hvar mne tou svojí vůní a atmosférou nepřestanou fascinovat. Jsou to nádherná místa, a navíc spojená s Čechami společnou historií v rakouském soustátí. Chorvatsko se za poslední roky posunulo velmi kupředu. Je to radost sledovat. Musím říct, že vůbec nerozumím pošklebkům, které si o Chorvatsku někdy čtu v českých médiích. A i ty zprávy o drahotě je třeba brát s rezervou. Třeba za elektřinu a vodu tam platíme o více jak dvě třetiny méně než v Praze.

Je nějaký pokrm, který při tom cestování nikdy nevynecháte?

Jehněčí pod pekou. Jde o tradiční chorvatský způsob přípravy masa pod zvonem zasypaným žhavými uhlíky, kde se pomalu peče spolu se zeleninou a dalšími surovinami a čerstvými bylinami z okolních kopců. Výsledek je famózní. Takový večer někde v malé konobě v kopcích se dvěma třemi stoly a sklenkou místního vína bývá většinou nezapomenutelný.

Máte nějaký sen nebo cíl, který si chcete splnit, ale ještě na něj nebyl čas?

Vždycky jsem si chtěl udělat pilotní průkaz a naučit se létat. Ale nejdřív na

Určitě ano. Já mám tyto věci moc rád. Už jako kluk jsem programoval v několika programovacích jazycích, to byly osobní počítače ještě v penkách. Z medicíny jsem pak zvyklý používat nejmodernější vybavení, a tak jej ochotně přijímám i v jiných oblastech života. Naprostou většinu věcí doma i v práci řídím inteligentními systémy a na dálku, což mi usnadňuje život a šetří to čas, který se pak dá věnovat důležitějším věcem. Na řadě míst mám i hlasové ovládání. Jasně, občas to trpí neduhy a některou situaci to

život bez mobilu. A mám k němu i hodinky Apple Watch. Moc jsem nepřišel na chuť hlasovým zprávám, stále ještě raději volám nebo píšu, než že bych někomu nahrával vzkazy, v tom se asi budu lišit od generace mých synů. Je to asi i tím, že moc nepoužívám AirPody.

Na druhou stranu nepoužívám moc sociální sítě. Jsem aktivní prakticky jen na síti X a musím vám říct, že zírám, kam se veřejná debata za deset let, co jsem byl mimo politiku, posunula. Teď, po návratu do politiky, mne moje okolí

Chceme si udržet zdraví a vitalitu do vysokého věku? Pominu-li genetické predispozice, vše je spojené s určitou vnitřní disciplínou a úsilím. A do toho se nám moc nechce. Zejména v naší moderní a bohaté, a tak trochu z pohodlně společnosti, která je k civilizačním neduhům náchylná, to není vždy snadné.

vyhodnotí jinak, než by si člověk představoval, ale ve většině případů to přináší komfort a funguje to.

Cíli abych odpověděl jasně, uprostřed toho všeho je iPhone, bez kterého si ten den už opravdu moc neumím představit, jakkoli jsem z generace, která pamatuje

tlačí do Facebooku a Instagramu a občas mi vystaví nějaké to legrační video z nějakého politického rozhovoru. Ale já asi nikdy nebudu chtít kvůli politice dělat šaška, co se v padesáti natáčí, jak tancuje Macarenu nad upečeným špekáčkem. To fakt ne.

to nebyly podmínky a pak čas. Před pár lety se dokonce zmírnily zdravotní limity, člověk může nejenom nosit brýle, ale i nějaký ten prášek na cholesterol nebo hypertenzi. Tak uvidím. Když to nepůjde, nechám tento koníček mým synům a vrátím se k rybaření. ✘